

Mənim tanıdığım Fərman Kərimzadə

Fərman Kərimzadə imzası bir oxucu kimi mənə hələ onunla şəxsi tanışlıqdan çox-çox əvvəl məlum idi. O vaxt respublikada çıxan ədəbi-bədii jurnallarda dərc olunan bütün əsərlərini dənə-dənə oxumuşdum. Fərman Kərimzadə o illərin mən dəyərdim ki, bəlkə də, ən çox oxunan yazıçılarından idi. Xüsusilə tarixi romanları əl-ə gəzirdi, maraqla oxunurdu. Onun ssenarisi əsasında çəkilmiş "Qarlı aşırım" filmi isə respublikada böyük əks-səda yaratmışdı. Heç ağılıma da gəlməzdi ki, nə vaxtsa, çox böyük populyarlıq qazanmış yazıçı ilə şəxsən tanış olacam, aramızda çox isti bir münasibət, yaxın dostluq yaranacaq.

Bu belə baş vermişdi. Rayon partiyası komitəsində təbliğat-təşviqat şöbəsinin müdiri işləyirdim. Rayonda kənd təsərrüfatı işlərinin qızğın çağ olduğu üçün aparatda da iş qaynayır. Bizim şöbənin isə işi lap gərgin idi. Rayona gələn bütün qonaqlar-müxbirlər, televiziya işçiləri, incəsənət ustaları, mühazirəçilər bizim şöbədən istiqamətlənirdi. Belə gərgin bir vaxtda rayonumuza ilk dəfə gəlmiş Fərman Kərimzadəni müşaiyəet etməyi birinci katib şəxsən mənə tapşırılmışdı.

İlk baxışdan mənim üçün qaradiməz, ciddi görünən Fərman müəllim, sən demə, çox söhbətçil, səmimi və sadə bir insanmış. Geriyə darlanmış gur sıx saçları, enli, lopa bıqları onun simasına xüsusi bir yaraşlıq verirdi. Ən maraqlısı bu idi ki, onu kiməsə təqdim etməyə ehtiyac qalmırdı. Onu televiziya ekranlarında çox görmüşdülər, əl-əl gəzən kitablarındakı şəkillərinə dənə-dənə baxmışdılar. Ona görə də yazıçını görə hər kəs tanıyır, onun əlini sıxmaq, bir az da yaxından ünsiyyətdə olmaq istəyirdi. Hiss edirdim ki, elə Fərman müəllim də belə ayaqüstü söhbət və görüşlərdən çox məmnun qalır.

Fərman müəllimin rayona gəlişi xeyrixah məqsəd daşıyırdı. Rayonun əmək adamlarından, qabaqcıllarından respublikada dərc olunan ədəbi qəzetlərdən biri üçün yazı sifariş almışdı. Birlikdə həmin illərdə rayonumuzda qabaqcıl təsərrüfatlardan birinə yollandıq. İxtisasca aqranom, gənc olsa da işgüzarlığı ilə ad qazanmış Fərman sədr bizi mehribanlıqla qarşıladı, başlıqı etdiyi təsərrüfat haqqında ətraflı məlumat verdi.

Təsərrüfatda təkə bu kolxozdan deyil, rayonda, hətta respublikada tanınan pambıqçılar, mexanizatorlar çalışırdı. Çoxusu da yüksək ordenli, medallı. Onlarda görüşlər, söhbətlər Fərman müəllimin üçün xoş bir təbəssüm vermişdi. Az-çox, bir yaradıcı adam kimi, hiss edirdim ki, Fərman müəllimin qələmə alacağı yazı üçün kifayət qədər təsərrüfatı var. Təsərrüfatla tanışlığın, onun qabaqcıl əməkçiləri ilə bir-iki saatlıq görüşlərin necə başa çatdığından xəbərimiz olmadı. Son görüş sədrin kabinetində oldu. Xanım sədr onların təsərrüfatına gəldiyi üçün Fərman müəllimə bir daha razılığını bildirdi. Qonaqpərvərlikdə evlərinə dəvət etdi. Yazıçının hər dəfə gəlişinə ürekdən şad olacaqlarını söylədi.

Vaxt məhdudluğundan Fərman müəllim də öz növbəsində minnətdarlığını bildirdi, uğurlar arzuladı. Ayrılanda sədr mənə bir-iki dəqiqəlik saxlayıb, əlindəki zərfi qonağa bildirmədən mənə uzatdı.

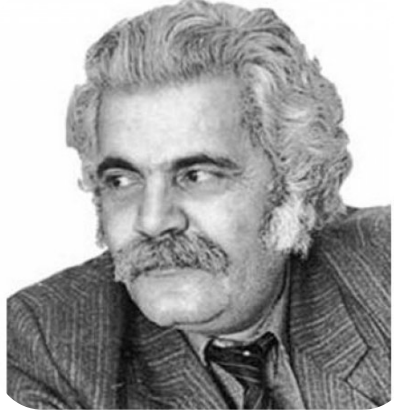
- Qonağımız olmadınız, sağlığı olsun. Onda bunu qəbul edun, özünüz harada istəseniz, bir tikə çörək kəsərsiniz.

Axşam tərəfi bir qədər dincəlmək üçün Fərman müəllimlə əyləşib çay içirdik. Sədrin təşəbbüsü barədə qonağa məlumat verdim və zərfi ona təqdim etdim. Fərman müəllim çox təəccübləndi. Zərfi tərəddüdlə aldı. Bildirdim ki, sədr

gənc qızıdır. Haradasa bizimlə əyləşib bir tikə çörək kəsməyə, nədənsə utandı. Ona görə belə məsləhət bildi.

Fərman müəllimin simasında yaranmış dəyişikliyi dərhal duydum. Onun qalın qaşları bir az da, sıxlaşmışdı.

- Müəllim mən sədrdən də, rəhbərlik ediyi kolxozun əməkçilərindən də çox razı qalmışam. Belə adamlarla dağı-dağ üstə qoymaq olar. Onlar hər cürə tərifləyirdilər. Biz qələm sahiblərinin də borcu onların hünərini layiqincə vəsf etməkdir. Çox xahiş edirəm, bu zərfi sədrin özünə qaytarasınız. Bilirsiniz, mən bu zərfi götürərdə bilərəm, ancaq o, hər dəfə məni televiziya ekranlarında görəndə, yəqin ki, deyəcək, ona ... manat vermmişəm. Xahiş edirəm qaytarasınız.

Kabinetə qayıdan kimi, xanım sədrə zəng vurdum. Elə Fərman müəllimin yanında qonağımızın hər şeydən razı qaldığını, zərfe isə ehtiyac olmadığını çatdırdım. Telefonda sədrin təəccüblə dediyi sözləri, deyəsən Fərman müəllim özü də eşitdi.

-Sən demə, belələri də varmış ... Həlal olsun.

İki-üç həftə sonra qəzetdə Fərman Kərimzadənin rayonumuzun əmək qəhrəmanlarından bəhs edən geniş və məzmunlu oçerki dərc olundu. Yazı rayonda çox maraqla qarşılandı.

Fərman müəllimlə xoş münasibətlərimiz uzun illər davam elədi. Zəngləşdik, hər dəfə Beyləqan, İmişli rayonlarına yolu düşəndə, mütləq Biləsuvarda görüşür, söhbətləşirdik.

Hansı il olduğunu xatırlamıram. Ancaq Fərman müəllimin Biləsuvar rayonuna ilk səfərindən bir, ya iki il sonra idi. Mərkəzi Komitənin xətti ilə ideoloji işçilərin seminar - müşavirəsində mən də iştirak edirdim. Bir gün fasilə zamanı qonşu rayonların birindən olan həmkarım dedi:

-Axşam Fərman Kərimzadə ilə bir yerdə idik. Sizi də soruşdu, salamlarımı yetirməyi xahiş etdi və bildirdi ki müəllimdə amanat olmalıdır, gəlib bizə bir qonaqlıq versin...

Mən dərhal söhbətin nədən getdiyini tutdum. Əlbətdə, bu, ərkyana bir zarafat idi. Digər tərəfdən bu hörmət beslədiyimiz qələm sahibi ilə görüş üçün axşığı bəhanə idi. Elə həmin axşam dəniz kənarında üç dost əyləşib çörək kəsdik, xeyli shbət etdik.

Fərman Kərimzadə kimi qüdrətli söz adamını itirmək bütün qələm dostları, çoxsaylı oxucuları və ədəbiyyatımız üçün çox ağır itgidir. Fərmanın odluluğunda üreyində yazıb-yaratmaq, gələcək nəsillərə yadigar qoymaq üçün yetərinə mövzular vardı. Hər biri öz vaxtını, necə deyərler, öz məqamını gzləyirdi. Çox heyf! Onun nəcib arzularla döyünən ürəyi vəfasız çıxdı. Biz Fərman Kərimzadəni itirdik. Vaxtsız əcəl onu bizdən cismən ayırdı. Dostlarının qəlbində yaşayan şirin xatirəsi isə həmişə üreklərdədir.